

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Marea Cameră)

19 noiembrie 2013 *

„Acțiune în anulare — Decizia 2011/866/UE — Ajustare anuală a remunerațiilor și a pensiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți ai Uniunii Europene — Statutul funcționarilor — Articolul 65 din statut — Metodă de ajustare — Articolul 3 din anexa XI la statut — Clauză de exceptare — Articolul 10 din anexa XI la statut — Deteriorare gravă și neașteptată a situației economice și sociale — Ajustare a coeficienților corectori — Articolul 64 din statut — Decizie a Consiliului — Refuz de a adopta propunerea Comisiei”

În cauza C-63/12,

având ca obiect o acțiune în anulare formulată în temeiul articolului 263 TFUE, introdusă la 3 februarie 2012,

Comisia Europeană, reprezentată de J. Currall, de D. Martin și de J.-P. Keppenne, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg,

reclamantă,

susținută de:

Parlamentul European, reprezentat de A. Neergaard și de S. Seyr, în calitate de agenți,

intervenient,

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de M. Bauer și de J. Herrmann, în calitate de agenți,

pârât,

susținut de:

Republica Cehă, reprezentată de M. Smolek, de D. Hadroušek și de J. Vlácil, în calitate de agenți;

Regatul Danemarcei, reprezentat de V. Pasternak Jørgensen și de C. Thorning, în calitate de agenți;

Republica Federală Germania, reprezentată de T. Henze și de N. Graf Vitzthum, în calitate de agenți;

Regatul Spaniei, reprezentat de N. Díaz Abad și de S. Centeno Huerta, în calitate de agenți;

Regatul Țărilor de Jos, reprezentat de C. Wissels și de M. Bulterman, în calitate de agenți;

* Limba de procedură: franceza.

Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, reprezentat de E. Jenkinson și de J. Beeko, în calitate de agenți, asistați de R. Palmer, barrister,

interveniente,

CURTEA (Marea Cameră),

compusă din domnul V. Skouris, președinte, domnul K. Lenaerts, vicepreședinte, domnul A. Tizzano, doamna R. Silva de Lapuerta, domni T. von Danwitz (raportor), E. Juhász, M. Safjan, C. G. Fernlund și J. L. da Cruz Vilaça, președinți de cameră, domni A. Rosas, G. Arestis, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, doamna C. Toader și domnul C. Vajda, judecători,

avocat general: domnul Y. Bot,

grefier: domnul V. Tourrès, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 2 iulie 2013,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 12 septembrie 2013,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin cererea introductivă, Comisia Europeană solicită Curții anularea Deciziei 2011/866/UE a Consiliului din 19 decembrie 2011 privind propunerea Comisiei pentru un regulament al Consiliului de ajustare, începând cu 1 iulie 2011, a remunerațiilor și a pensiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți ai Uniunii Europene, precum și a coeficienților corectori aferenți (JO L 341, p. 54, denumită în continuare „decizia atacată”), pentru motivul că această decizie încalcă, printre altele, articolul 65 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene, instituit prin Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului din 29 februarie 1968 de stabilire a Statutului funcționarilor Comunităților Europene și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai acestor comunități și de instituire a unor măsuri speciale aplicabile temporar funcționarilor Comisiei (JO L 56, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 8, p. 12), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1080/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 (JO L 311, p. 1), în forma acestuia rezultată în urma unei rectificări publicate la 5 iunie 2012 (JO L 144, p. 48, denumit în continuare „statutul”), precum și articolele 1, 3 și 10 din anexa XI la statut.

Cadrul juridic

- 2 Articolul 64 din statut prevede:

„Remunerației funcționarului, exprimată în euro, după deducerea reținerilor obligatorii menționate în prezentul statut sau în regulamentele adoptate pentru punerea lui în aplicare, i se aplică un coeficient corector superior, mai mic sau egal cu 100 %, în funcție de condițiile de viață din diferite locuri de repartizare.

Acești coeficienți sunt stabiliți de către Consiliu, care hotărăște, la propunerea Comisiei, cu majoritatea calificată prevăzută la articolul 16 alineatele (4) și (5) [TUE].”

3 Articolul 65 din statut prevede:

„(1) Consiliul examinează anual nivelul remunerațiilor funcționarilor și ale altor agenți ai Uniunii. Această examinare are loc în luna septembrie, pe baza unui raport comun prezentat de Comisie, întocmit pe baza situației existente la data de 1 iulie și în fiecare țară a Uniunii a unui indice comun stabilit de Oficiul Statistic al Uniunii Europene de comun acord cu serviciile naționale de statistică din statele membre.

În cursul acestei examinări, Consiliul analizează dacă este oportun, în cadrul politicii economice și sociale a Uniunii, să se efectueze o ajustare a remunerațiilor. Se iau în considerare în special eventuala majorare a salariilor publice și necesitățile de recrutare.

(2) În cazul unei variații importante a costului vieții, Consiliul adoptă, în termen de cel mult două luni, măsuri de ajustare a coeficienților corectori și, după caz, aplicarea retroactivă a acestora.

(3) Pentru punerea în aplicare a prezentului articol, Consiliul hotărăște, la propunerea Comisiei, cu majoritatea calificată prevăzută la articolul 16 alineatele (4) și (5) [TUE].”

4 Potrivit articolului 82 alineatul (2) din statut, atunci când Consiliul decide o ajustare a remunerațiilor în aplicarea articolului 65 alineatul (1) din statut, aceeași ajustare se aplică și pensiilor dobândite.

5 Conform articolului 65a din statut, normele de punere în aplicare a articolelor 64 și 65 din acesta sunt definite în anexa XI la statutul menționat.

6 Această anexă XI, intitulată „Norme de aplicare a articolelor 64 și 65 din statut”, cuprinde mai multe capitole, printre care capitolul 1, compus din articolele 1-3, intitulat „Revizuirea anuală a nivelului remunerațiilor prevăzută la articolul 65 alineatul (1) din statut”, și capitolul 4, intitulat „Instituirea și suprimarea coeficienților corectori (articolul 64 din statut)”.

7 Articolul 1 din anexa XI la statut, care face parte din secțiunea 1 din primul capitol din această anexă, prevede că, în sensul revizuirii prevăzute la articolul 65 alineatul (1) din statut, Eurostat întocmește în fiecare an, înainte de sfârșitul lunii octombrie, un raport privind evoluția costului vieții la Bruxelles (Belgia) (indicele internațional Bruxelles), privind evoluția costului vieții în afara orașului Bruxelles (parități economice și indici implicați), precum și privind evoluția puterii de cumpărare a remunerațiilor funcționarilor naționali din administrațiile centrale din opt state membre (indicatori specifici). Articolul 1 menționat cuprinde de asemenea precizări referitoare la procedura pe care trebuie să o urmeze Eurostat în colaborare cu statele membre pentru a calcula aceste evoluții.

8 Potrivit articolului 3 din anexa XI la statut, care compune secțiunea 2 din primul capitol din această anexă, intitulată „Norme privind ajustarea anuală a remunerațiilor și pensiilor”:

„(1) În conformitate cu articolul 65 alineatul (3) din statut, Consiliul hotărăște, înainte de încheierea fiecărui an, cu privire la ajustarea remunerațiilor și pensiilor propusă de Comisie și bazată pe elementele prevăzute la secțiunea 1 din prezenta anexă, cu efect de la 1 iulie.

(2) Valoarea ajustării este egală cu produsul multiplicării indicatorului specific cu indicele internațional Bruxelles. Se stabilește valoarea netă a ajustării, într-un procent egal pentru toți funcționarii.

(3) Valoarea ajustării astfel stabilite este inclusă, în conformitate cu metoda indicată mai jos, în grila salariilor de bază prevăzută la articolul 66 din statut [...]

[...]

(5) Nu se aplică niciun coeficient corector pentru Belgia și Luxemburg. Coeficienții corectori aplicabili:

- (a) remunerațiilor plătite funcționarilor Uniunii Europene care își exercită atribuțiile în alte state membre sau la unele dintre celelalte locuri de repartizare,
- (b) [...] pensiilor plătite funcționarilor în alte state membre în raport cu partea corespunzătoare drepturilor dobândite înainte de 1 mai 2004,

sunt stabiliți prin intermediul raporturilor dintre paritățile economice menționate la articolul 1 și cursurile de schimb prevăzute la articolul 63 din statut pentru țările corespunzătoare.

Se aplică normele prevăzute la articolul 8 din prezenta anexă privind efectul retroactiv al efectelor coeficienților corectori aplicabili la locurile de repartizare care înregistrează o inflație ridicată.

[...]"

- 9 Articolul 8 din anexa XI la statut stabilește datele de la care încep să producă efecte ajustarea anuală și cea intermediară a coeficientului corector în ceea ce privește locurile de repartizare cu creștere ridicată a costului vieții.
- 10 Capitolul 5 din anexa menționată este intitulat „Clauza de exceptare”. Acesta cuprinde un singur articol, articolul 10, care prevede:

„În caz de deteriorare gravă și neașteptată a situației economice și sociale în Uniune, evaluată în lumina datelor obiective furnizate în acest sens de către Comisie, aceasta din urmă prezintă propuneri adecvate Parlamentului European și Consiliului, care hotărăsc în conformitate cu articolul 336 [TFUE].”

- 11 Potrivit articolului 15 alineatul (1) din anexa menționată, dispozițiile prevăzute de aceasta se aplică în perioada 1 iulie 2004-31 decembrie 2012.

Istoricul litigiului și decizia atacată

- 12 În luna decembrie 2010, Consiliul a declarat că „recentele crize financiare și economice care au avut loc în [Uniune] și care au determinat ajustări fiscale majore și o nesiguranță crescută cu privire la locul de muncă în mai multe state membre provoacă o deteriorare gravă și neașteptată a situației economice și sociale în Uniune”. Consiliul a solicitat Comisiei să prezinte, în temeiul articolului 10 din anexa XI la statut, precum și în lumina datelor obiective furnizate în această privință de Comisie, propuneri adecvate în timp util pentru ca Parlamentul European și Consiliul să le poată examina și adopta până la sfârșitul anului 2011 (a se vedea documentul Consiliului nr. 17946/10 ADD 1 din 17 decembrie 2010).
- 13 La 13 iulie 2011, Comisia a prezentat Consiliului un Raport privind clauza de exceptare (articolul 10 din anexa XI la statut) [COM(2011) 440 final, denumit în continuare „raportul din 13 iulie 2011”]. În vederea aprecierii necesității de a se recurge pentru anul 2011 la clauza de exceptare prevăzută la articolul 10 din anexa XI la statut (denumită în continuare „clauza de exceptare”), Comisia a reținut 15 indicatori, și anume creșterea produsului intern brut (PIB), cererea internă, stocurile, exporturile nete, consumul privat, consumul din sectorul public, valoarea totală a investițiilor și inflația în cadrul Uniunii, soldul public general și datoria publică în cadrul Uniunii, rata totală a ocupării forței de muncă, rata șomajului și remunerarea lucrătorilor salariați în cadrul Uniunii, indicatorul percepției generale asupra economiei și așteptările privind ocuparea forței de muncă în cadrul Uniunii. În această privință, Comisia s-a bazat pe previziunile economice europene publicate de Direcția Generală „Afaceri Economice și Financiare” la 13 mai 2011.

- 14 Potrivit raportului din 13 iulie 2011, indicatorii arătau că redresarea economică în Uniune continua. Acest raport concluziona că nu a avut loc o deteriorare gravă și neașteptată a situației economice și sociale în cadrul Uniunii în perioada de referință cuprinsă între 1 iulie 2010, data de la care a început să producă efecte ultima ajustare anuală a remunerațiilor, și mijlocul lunii mai 2011, când au fost puse la dispoziție cele mai recente date, și că nu era necesar să se prezinte o propunere în temeiul articolului 10 din anexa XI la statut.
- 15 Examinarea raportului din 13 iulie 2011 a dat naștere unor discuții ulterioare în cadrul Consiliului care au condus la o nouă cerere adresată Comisiei în vederea punerii în aplicare a articolului 10 menționat și a prezentării unei propuneri adecvate de ajustare a remunerațiilor în timp util pentru a permite Parlamentului European și Consiliului să o examineze și să o adopte până la sfârșitul anului 2011 (a se vedea documentul Consiliului nr. 16281/11 din 31 octombrie 2011).
- 16 Ca răspuns la această cerere, Comisia a prezentat Comunicarea COM(2011) 829 final din 24 noiembrie 2011 prin care se furnizează informații suplimentare raportului din 13 iulie 2011 (în continuare „informațiile suplimentare”), care este bazată în special pe previziunile economice europene comunicate la 10 noiembrie 2011 de Direcția Generală „Afaceri Economice și Financiare” a Comisiei. În cadrul acestor informații suplimentare, Comisia a arătat că respectivele previziuni „evidențiază tendințe de înrăutățire pentru 2011 în comparație cu previziunile publicate în primăvară, în ceea ce privește atât indicatorii economici, cât și indicatorii sociali, și faptul că economia europeană traversează o perioadă de turbulențe”. Cu toate acestea, Comisia a considerat că, ținând seama de mai multe elemente, Uniunea nu se confruntă cu o situație extraordinară, în sensul articolului 10 din anexa XI la statut, care să justifice adoptarea unor măsuri care depășesc cadrul pierderii puterii de cumpărare rezultate din metoda „normală” prevăzută la articolul 3 din această anexă. Prin urmare, Comisia nu ar fi în măsură să activeze clauza de exceptare fără să încalce prevederile articolului 10 menționat.
- 17 În aceeași zi, Comisia a prezentat o Propunere de regulament al Consiliului de ajustare, începând cu 1 iulie 2011, a remunerațiilor și a pensiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți ai Uniunii Europene, precum și a coeficienților corectori aferenți [COM(2011) 820 final, denumită în continuare „propunerea de regulament”], însoțită de o expunere de motive. Ajustarea remunerațiilor propusă pe baza metodei „normale” prevăzute la articolul 3 din anexa XI la statut era de 1,7 %.
- 18 Prin decizia atacată, Consiliul a decis „să nu adopte propunerea [de regulament]”, în special pentru următoarele motive:
- „(6) Consiliul consideră că niciunul dintre documentele înaintate de Comisie, și anume «raportul [din 13 iulie 2011]» și «informațiile suplimentare», nu oferă o imagine exactă și cuprinzătoare a situației economice și sociale actuale din Uniune.
- (7) În plus, în opinia Consiliului, Comisia a comis o eroare în definirea perioadei vizate de analiza sa într-un mod prea limitat. Această eroare nu a permis Comisiei să evalueze în mod corespunzător situația și, prin urmare, a distorsionat în mod semnificativ concluziile derivate din ambele documente, și anume că nu a existat o deteriorare gravă și bruscă a situației economice și sociale în Uniune.
- (8) Consiliul nu împărtășește aceste concluzii. Consiliul este convins că criza financiară și economică cu care se confruntă în prezent Uniunea și care are ca rezultat ajustări bugetare substanțiale, printre altele ajustări ale salariilor funcționarilor naționali într-un număr mare de state membre, reprezintă o deteriorare gravă și bruscă a situației economice și sociale din Uniune.

[...]

- (10) În ceea ce privește situația economică, prognoza de creștere în Uniune s-a redus substanțial pentru anul 2012 de la +1,9 % la +0,6 %. Creșterea economică trimestrială a Uniunii a scăzut de la +0,7 % în primul trimestru al anului 2011 la +0,2 % în al doilea și în al treilea trimestru al anului 2011. În ceea ce privește cel de al patrulea trimestru al anului 2011 și primul trimestru al anului 2012, nu se prevede o creștere a PIB.
- (11) Evaluarea situației economice și sociale actuale ar fi trebuit să ia în considerare mai mult situația piețelor financiare, în special distorsiunile în domeniul ofertei de credite și scăderea prețurilor activelor, care sunt factori determinanți pentru dezvoltarea economică.
- (12) În ceea ce privește situația socială, crearea de locuri de muncă nu a fost suficientă pentru a genera o reducere semnificativă a ratei șomajului. Rata șomajului în Uniune în 2010 și în 2011 a cunoscut fluctuații, ajungând la 9,8 % în octombrie 2011 și ar trebui să rămână la un nivel constant ridicat.
- (13) Din perspectiva celor de mai sus, Consiliul consideră că poziția Comisiei cu privire la existența unei deteriorări grave și bruște a situației economice și sociale și refuzul acesteia de a înainta o propunere în temeiul articolului 10 din anexa XI la Statutul funcționarilor se bazează pe motive vădit insuficiente și eronate.
- (14) Dat fiind faptul că Curtea [...] s-a pronunțat în cauza [în care s-a pronunțat Hotărârea din 24 noiembrie 2010, Comisia/Consiliul (C-40/10, Rep., p. I-12043)], pentru perioada de aplicare a anexei XI la Statutul funcționarilor, statuând că procedura prevăzută la articolul 10 din respectiva anexă constituie singurul mod de a ține seama de criza economică în ajustarea remunerațiilor, Consiliul era condiționat de propunerea Comisiei pentru a aplica respectivul articol în situații de criză.
- (15) Consiliul este convins că, din perspectiva formulării articolului 10 din anexa XI la Statutul funcționarilor și în cadrul obligației de cooperare loială între instituții, consfințită de articolul 13 alineatul (2) a doua teză [TUE], Comisia avea obligația să înainteze o propunere corespunzătoare Consiliului. Concluziile Comisiei și faptul că nu a înaintat o astfel de propunere sunt, prin urmare, o încălcare a respectivei obligații.
- (16) Deoarece Consiliul poate acționa doar în temeiul unei propuneri a Comisiei, prin faptul că Comisia nu a tras concluziile corecte din informațiile deținute și nu a prezentat o propunere în temeiul articolului 10 din anexa XI la Statutul funcționarilor, aceasta a împiedicat Consiliul să reacționeze corect la deteriorarea gravă și bruscă a situației economice și sociale prin adoptarea unui act în temeiul articolului 10 din anexa XI la Statutul funcționarilor.”

Concluziile părților și procedura în fața Curții

- 19 Comisia solicită Curții să anuleze decizia atacată și să oblige Consiliul la plata cheltuielilor de judecată.
- 20 Consiliul solicită Curții:
- respingerea acțiunii ca inadmisibilă;
 - în subsidiar, respingerea acțiunii ca nefondată și
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
- 21 Prin Ordonanța președintelui Curții din 29 martie 2012, a fost admisă cererea de intervenție în susținerea concluziilor Comisiei formulată de Parlamentul European.

- 22 Prin Ordonanța președintelui Curții din 6 iulie 2012, au fost admise cererile de intervenție în susținerea concluziilor Consiliului formulate de Republica Cehă, de Regatul Danemarcei, de Republica Federală Germania, de Regatul Spaniei, de Regatul Țărilor de Jos, precum și de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord.

Cu privire la admisibilitatea acțiunii

Argumentele părților

- 23 Consiliul susține că acțiunea este inadmisibilă pentru motivul că decizia atacată nu reprezintă un act care produce efecte juridice autonome și, prin urmare, nu este un act atacabil în conformitate cu articolul 263 TFUE.
- 24 Prin adoptarea acestei decizii, Consiliul nici nu ar fi modificat, nici nu ar fi respins definitiv propunerea de regulament, ci s-ar fi limitat, în scopul asigurării transparenței, să expună motivele pentru care nu era în măsură să o adopte. Decizia atacată nu ar avea niciun efect asupra existenței juridice a propunerii de regulament.
- 25 În schimb, Comisia subliniază că Consiliul a adoptat efectiv o „decizie” în sensul articolului 288 al patrulea paragraf TFUE, care a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria L. Consiliul ar fi intenționat să acționeze pe baza propunerii de regulament, întrucât a menționat în mod expres această propunere în cea de a treia referire din preambul și în considerentul (5) al deciziei atacate.
- 26 Potrivit Comisiei, această decizie produce efecte juridice autonome. Astfel, respectiva decizie ar fi dus la împiedicarea ajustării anuale prevăzute la articolele 64 și 65 din statut și din motivarea ei ar reieși în mod clar că poziția adoptată de Consiliu este definitivă, astfel încât refuzul de a adopta propunerea de regulament ar echivala cu respingerea acestei propuneri.
- 27 Pe de altă parte, refuzul unei instituții de a adopta o decizie ar constitui un act care poate face obiectul unei acțiuni în anulare în sensul articolului 263 TFUE în cazul în care actul pe care instituția refuză să îl adopte ar fi putut fi atacat în temeiul acestei dispoziții. Or, actul pe care a refuzat să îl adopte Consiliul, și anume un regulament, ar fi, în sine, un act atacabil.

Aprecierea Curții

- 28 Potrivit unei jurisprudențe constante, constituie acte atacabile în sensul articolului 263 TFUE toate actele adoptate de instituții, indiferent de natura sau de forma acestora, care urmăresc să producă efecte juridice obligatorii (a se vedea printre altele Hotărârea din 31 martie 1971, Comisia/Consiliul, cunoscută sub numele „AETR”, 22/70, Rec., p. 263, punctul 42, Hotărârea din 17 iulie 2008, Athinaiki Techniki/Comisia, C-521/06 P, Rep., p. I-5829, punctul 29, Hotărârea din 18 noiembrie 2010, NDSHT/Comisia, C-322/09 P, Rep., p. I-11911, punctul 45, precum și Hotărârea din 19 decembrie 2012, Comisia/Planet, C-314/11 P, punctul 94).
- 29 În speță, este vorba despre o procedură specifică în cadrul căreia instituțiile sunt obligate să decidă în fiecare an cu privire la ajustarea remunerațiilor fie efectuând ajustarea „matematică” potrivit metodei prevăzute la articolul 3 din anexa XI la statut, fie îndepărtându-se de la acest calcul matematic în conformitate cu articolul 10 din această anexă.

- 30 În această privință, trebuie luat în considerare faptul că, în cadrul procedurii „normale” de ajustare anuală a remunerațiilor și a pensiilor prevăzute la articolul 3 alineatul (1) din anexa XI la statut, Comisia a prezentat o propunere de regulament cu privire la care Consiliul ar fi trebuit să adopte o decizie până la sfârșitul anului 2011.
- 31 În considerentele deciziei atacate, Consiliul a subliniat însă că criza financiară și economică cu care se confruntă în prezent Uniunea reprezintă o deteriorare gravă și bruscă a situației economice și sociale din Uniune și că Comisia avea obligația să prezinte o propunere corespunzătoare în temeiul articolului 10 din anexa XI la statut.
- 32 Rezultă că, prin decizia atacată, Consiliul nu a amânat adoptarea unei decizii cu privire la propunerea de regulament prezentată în temeiul articolului 3 din anexa XI la statut. Dimpotrivă, Consiliul a respins această propunere, punând astfel capăt procedurii inițiate potrivit articolului 3 menționat.
- 33 Reiese din cele de mai sus că decizia atacată vizează să producă efecte juridice obligatorii.
- 34 În consecință, acțiunea având ca obiect anularea acestei decizii este admisibilă.

Cu privire la fond

- 35 În susținerea acțiunii formulate, Comisia invocă două motive referitoare, pe de o parte, la refuzul Consiliului de a ajusta remunerațiile și pensiile și, pe de altă parte, la refuzul Consiliului de a ajusta coeficienții corectori aferenți remunerațiilor și pensiilor în funcție de diferitele locuri de repartizare sau de reședință.

Cu privire la primul motiv, referitor la refuzul Consiliului de a ajusta remunerațiile și pensiile

Argumentele părților

- 36 Prin intermediul primului motiv invocat, Comisia susține în principal că Consiliul a săvârșit un abuz de putere și a încălcat articolul 65 din statut, precum și articolele 3 și 10 din anexa XI la statut.
- 37 Consiliul ar fi aplicat în realitate articolul 10 menționat, înghețând, prin decizia atacată, salariile funcționarilor Uniunii, deși Comisia nu a prezentat o propunere întemeiată pe acest articol. Or, în lipsa unei astfel de propuneri, nu ar fi fost întrunite condițiile de aplicare a articolului 10 menționat și Consiliul ar fi fost obligat să adopte propunerea de regulament bazată pe articolul 3 din anexa XI la statut, care nu ar acorda nicio marjă de apreciere Consiliului. Numai Comisia ar fi abilitată să analizeze criteriile cuprinse în articolul 10 din această anexă și să stabilească dacă este sau nu este necesar să propună anumite măsuri, precum și natura acestor măsuri.
- 38 În același timp, Consiliul ar fi impietat asupra competenței Parlamentului European prin faptul că a considerat, singur, că erau îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 10 din anexa XI la statut, în pofida faptului că acest articol face trimitere la articolul 336 TFUE și, așadar, la procedura legislativă ordinară.
- 39 Singurul mijloc prin care Consiliul ar fi putut obține aplicarea clauzei de exceptare ar fi fost să conteste în fața Curții, invocând o eroare vădită de apreciere, decizia Comisei de a respinge cererea sa de punere în aplicare a acestei clauze sau faptul că Comisia nu a prezentat o propunere adecvată în temeiul articolului 10 menționat, solicitând în același timp, dacă era cazul, dispunerea unor măsuri provizorii pentru perioada în cauză până la pronunțarea hotărârii pe fond.

- 40 În subsidiar, Comisia susține că, chiar presupunând că Consiliul ar fi fost competent să adopte decizia atacată, acesta a săvârșit o eroare de drept încălcând condițiile de aplicare a articolului 10 din anexa XI la statut. Comisia consideră că decizia atacată este afectată de o motivare „insuficientă și greșită”, întrucât respectivele condiții de aplicare nu erau întrunite în 2011.
- 41 Amintind că, potrivit jurisprudenței, beneficiază de o largă putere de apreciere în domeniile în care este necesară evaluarea unei situații economice și/sau sociale complexe, Comisia arată că a reținut 15 indicatori care priveau atât situația economică, cât și situația socială și care nu fuseseră criticați de statele membre în cursul discuțiilor referitoare la raportul din 13 iulie 2011 și la informațiile suplimentare. Motivele invocate de Consiliu în considerentele (7), (8) și (10)-(12) ale deciziei atacate nu pot pune sub semnul întrebării concluzia la care a ajuns Comisia în acest raport și informațiile suplimentare.
- 42 Parlamentul European susține argumentele Comisiei și adaugă că, în cazul în care, din motive politice determinate de criza financiară, Consiliul ar fi vrut să modifice metoda de ajustare a remunerațiilor și a pensiilor stabilită în statut, ar fi trebuit să urmeze procedura legislativă ordinară în cadrul căreia alegerea politică este efectuată de cei doi colegiitori, Parlamentul European și Consiliul.
- 43 Consiliul susține că decizia atacată nu este întemeiată pe articolul 10 din anexa XI la statut. În lipsa unei propuneri a Comisiei formulate în temeiul acestei dispoziții, Consiliul nu ar fi putut să aplice respectiva dispoziție și nu ar fi făcut acest lucru.
- 44 Potrivit Consiliului, evaluarea situației economice și sociale din cadrul Uniunii, precum și constatarea unei eventuale deteriorări grave și neașteptate a acesteia în sensul articolului 10 menționat nu sunt exclusiv de competența Comisiei, Consiliul și Parlamentul European dispunând de o putere de apreciere proprie în această privință. În temeiul articolului 10 menționat și al obligației de cooperare loială prevăzute la articolul 13 alineatul (2) a doua teză TUE, Comisia ar trebui să furnizeze date obiective Parlamentului European și Consiliului pentru a le permite să efectueze o apreciere proprie a situației.
- 45 Dacă, în cadrul exercitării acestei puteri de apreciere, ar fi ajuns, spre deosebire de Comisie, la concluzia că erau întrunite condițiile de aplicare a clauzei de exceptare, Consiliul ar fi avut numai opțiunea de a nu adopta propunerea Comisiei bazată pe metoda „normală” prevăzută la articolul 3 din anexa XI la statut și de a formula în același timp o acțiune la Curte având ca obiect constatarea faptului că concluzia Comisiei nu este întemeiată. În orice caz, chiar dacă Comisia ar fi singura competentă să aprecieze condițiile pentru activarea clauzei de exceptare, ea nu și-ar putea exercita o astfel de prerogativă fără ca aceasta din urmă să fie supusă unui control jurisdicțional. Consiliul ar trebui să procedeze în modul menționat în cazul în care consideră că analiza Comisiei este afectată de o eroare vădită de apreciere.
- 46 Aceasta ar fi situația în speță. Decizia atacată ar avea drept efect numai menținerea poziției juridice a Consiliului în așteptarea unei hotărâri a Curții care să decidă cu privire la aspectul dacă, în speță, erau întrunite condițiile de aplicare a clauzei de exceptare astfel încât Comisia să fie obligată să prezinte o propunere pe această bază. O cerere de măsuri provizorii adresată Curții pentru perioada în cauză până la pronunțarea hotărârii pe fond nu ar fi adecvată în această situație.
- 47 În plus, motivarea acestei decizii nu ar fi nici insuficientă, cele 16 considerente ale respectivei decizii fiind de natură să susțină poziția Consiliului, nici vădit eronată.
- 48 În această privință, Consiliul consideră că dispune de o marjă de apreciere proprie în ceea ce privește evaluarea situației economice și sociale și că examinarea jurisdicțională a modului în care este exercitată această competență trebuie să fie supusă aceluiași limite ca în cazul competenței exercitate de Comisie. Aceasta din urmă ar fi trebuit, așadar, să demonstreze că Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere.

- 49 În plus, în ceea ce privește noțiunea „deteriorare gravă și neașteptată a situației economice și sociale” în sensul articolului 10 din anexa XI la statut, Consiliul împărtășește în principiu opinia Comisiei potrivit căreia termenul „deteriorare” descrie o înrăutățire a situației economice și sociale, caracterul „grav” trebuie apreciat având în vedere atât amploarea, cât și durata efectelor economice și sociale constatate, iar caracterul „neașteptat” trebuie apreciat având în vedere viteza și predictibilitatea respectivelor efecte. Comisia ar fi aplicat însă aceste criterii în mod vădit eronat și analiza sa ar prezenta numeroase lacune și erori de metodologie și de apreciere care au dus la un rezultat greșit al analizei sale.
- 50 Republica Cehă consideră că, din punct de vedere procedural, Consiliul nu a putut acționa în alt mod pentru a face posibil un control de legalitate eficient referitor la exercitarea de către Comisie a competențelor sale conferite de articolul 10 din anexa XI la statut. Cu toate acestea, legalitatea respectivei proceduri ar fi condiționată de aprecierea corectă de către Consiliu a respectării condițiilor de aplicare a articolului menționat, ceea ce ar reprezenta aspectul esențial.
- 51 Regatul Danemarcei invocă o serie de elemente referitoare la situația economică din Danemarca și în special o scădere importantă și neașteptată a evoluției remunerațiilor reale ale funcționarilor danezi în cursul anului 2011 pentru a ilustra faptul că, în perioada în cauză, a avut într-adevăr loc o deteriorare gravă și neașteptată a situației economice și sociale în Uniune.
- 52 Republica Federală Germania consideră că concluziile la care a ajuns Comisia în cadrul raportului din 13 iulie 2011 și al informațiilor suplimentare sunt greșite. Respectivul stat membru indică mai multe elemente care, în opinia sa, demonstrează că situația economică și socială s-a degradat brusc în cursul anului 2011, precum faptul că trei state membre au trebuit să recurgă la ajutoare financiare sau faptul că PIB-ul și exporturile au scăzut în Uniune în cel de al patrulea trimestru al anului 2011. În plus, Republica Federală Germania consideră că explicațiile oferite de Comisie în raportul său din 13 iulie 2011 cu privire la „principiul paralelismului” între evoluția puterii de cumpărare a funcționarilor din cele opt state membre de referință și cea a puterii de cumpărare a funcționarilor Uniunii sunt inoperante în cadrul examinării condițiilor de aplicare a articolului 10 din anexa XI la statut, dat fiind că metoda „normală” de ajustare anuală a remunerațiilor și a pensiilor prevăzută în statut nu reflectă toate elementele care influențează puterea de cumpărare a remunerațiilor funcționarilor naționali.
- 53 Și Regatul Spaniei consideră că, la momentul la care Comisia a prezentat propunerea de regulament, existau date suficiente care demonstau existența unei crize grave și excepționale care făcea ca aplicarea articolului 10 menționat să fie indispensabilă, astfel cum reieșea, printre altele, din previziunile economice din toamna anului 2011 ale Comisiei, publicate la 10 noiembrie 2011, și din măsurile referitoare la lucrătorii din sectorul public adoptate în Spania în cursul anilor 2010 și 2011.
- 54 Potrivit Regatului Țărilor de Jos, chiar dacă Comisia furnizează datele obiective referitoare la situația economică și socială, ea nu are competența exclusivă de a efectua evaluarea acestei situații. Consiliul ar avea, în cadrul clauzei de exceptare, o competență discreționară pentru a evalua situația economică și socială din Uniune. Acest stat membru adaugă că președintele Comisiei, domnul Barroso, a evocat în noiembrie 2011, în cadrul prezentării analizei anuale a creșterii pentru anul 2012, existența unei crize actuale care necesită măsuri de urgență pentru a i se face față. Pe de altă parte, terminologia folosită la articolul 10 din anexa XI la statut nu ar indica faptul că numai o deteriorare economică și socială cauzată de evenimente exterioare ar justifica aplicarea clauzei de exceptare.
- 55 În opinia Regatului Unit, Consiliul poate să constate, în lumina datelor obiective furnizate de Comisie, că s-a produs o deteriorare gravă și neașteptată a situației economice și sociale și, în acest caz, poate să decidă să nu accepte propunerea Comisiei prezentată în temeiul articolului 3 din anexa XI la statut. În plus, în speță, analiza Comisiei referitoare la aspectul dacă articolul 10 din această anexă era aplicabil s-ar fi bazat pe premisa greșită a menținerii „principiului paralelismului”, astfel cum este exprimat în articolul 3 menționat. Cu toate acestea, nici litera, nici spiritul respectivului articol 10 nu ar sugera că singurul mod pertinent de a stabili existența unei deteriorări economice sau sociale ar fi cel de a

verifica dacă s-a produs un eveniment care a modificat puterea de cumpărare a funcționarilor naționali într-un mod care nu a putut sau nu ar putea fi luat în considerare de metoda prevăzută la articolul 3 din anexa XI la statut.

Aprecierea Curții

- 56 Primul motiv invocat de Comisie, întemeiat pe săvârșirea unui abuz de putere de către Consiliu și pe încălcarea articolului 65 din statut, precum și a articolelor 3 și 10 din anexa XI la statut privește, în esență, modul în care sunt repartizate rolurile instituțiilor Uniunii în cadrul ajustării anuale a remunerațiilor și pensiilor.
- 57 În primul rând, în ceea ce privește normele de aplicare a articolului 65 menționat care figurează în anexa XI la statut, trebuie amintit că articolul 3 din această anexă, care definește procedura „normală” de ajustare anuală a remunerațiilor și a pensiilor, prevede atât un calcul matematic al ajustării, cât și data de la care produce efecte această ajustare și, prin urmare, nu conferă nici Comisiei, nici Consiliului vreo marjă de apreciere în ceea ce privește conținutul propunerii și al actului care trebuie adoptat.
- 58 În ceea ce privește clauza de exceptare care figurează la articolul 10 din anexa XI la statut, aceasta acordă instituțiilor o marjă de apreciere largă cu privire la conținutul măsurilor care trebuie adoptate și prevede că Parlamentul European și Consiliul hotărăsc împreună conform procedurii prevăzute la articolul 336 TFUE, adică în conformitate cu procedura legislativă ordinară la care se referă articolul 294 TFUE.
- 59 În această privință, trebuie adăugat că, în perioada de aplicare a anexei XI la statut, procedura prevăzută la articolul 10 din această anexă constituie unica posibilitate de a ține cont de o criză economică în cadrul ajustării remunerațiilor și de a înlătura aplicarea criteriilor prevăzute la articolul 3 alineatul (2) din respectiva anexă (Hotărârea din 24 noiembrie 2010, Comisia/Consiliul, citată anterior, punctul 77).
- 60 Rezultă că instituțiile sunt obligate să hotărască în fiecare an cu privire la ajustarea remunerațiilor fie efectuând ajustarea „matematică” potrivit metodei prevăzute la articolul 3 menționat, fie îndeptându-se de la acest calcul matematic în conformitate cu articolul 10 din anexa XI la statut.
- 61 În plus, întrucât există diferențe fundamentale între aceste două proceduri în ceea ce privește desfășurarea lor și în special în ceea ce privește stabilirea conținutului deciziei care trebuie adoptată și instituțiile implicate, o procedură inițiată printr-o propunere a Comisiei formulată în temeiul articolului 3 din anexa XI la statut nu poate fi transformată de Consiliu, pe baza acestei propuneri, într-o procedură întemeiată pe articolul 10 din această anexă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 24 noiembrie 2010, Comisia/Consiliul, citată anterior, punctul 83). Dat fiind că o propunere prezentată în temeiul articolului 3 menționat nu este transmisă Parlamentului European, spre deosebire de situația în care este vorba despre o propunere întemeiată pe articolul 10 din anexa XI la statut, o astfel de transformare nu ar putea fi realizată chiar dacă Parlamentul European și Consiliul ar cădea de acord cu privire la un astfel de procedeu.
- 62 Faptul că Parlamentul European și Consiliul nu au posibilitatea să modifice temeiul juridic al unei propuneri prezentate de Comisie constituie o diferență esențială între, pe de o parte, procedurile de ajustare anuală a remunerațiilor și pensiilor prevăzute în anexa XI la statut și, pe de altă parte, normele cuprinse în Tratatul FUE care reglementează activitatea legislativă a instituțiilor Uniunii. Astfel, potrivit acestor din urmă norme, Parlamentul European și Consiliul, acționând împreună, au, printre altele în temeiul articolului 294 alineatul (7) litera (a) și alineatul (13) TFUE, posibilitatea să modifice, în cursul procedurii legislative, temeiul juridic reținut de Comisie.

- 63 În aceste condiții, modul în care sunt repartizate rolurile instituțiilor în etapa inițierii procedurii conform căreia se realizează ajustarea anuală a remunerațiilor și a pensiilor trebuie să fie apreciat în funcție de elementele specifice ale procedurilor prevăzute în anexa XI la statut.
- 64 În al doilea rând, trebuie arătat că noțiunea „deteriorare gravă și neașteptată a situației economice și sociale în Uniune” în sensul articolului 10 din anexa XI la statut reprezintă o noțiune obiectivă.
- 65 Chiar dacă articolul 10 menționat prevede mai multe etape ale procedurii și stabilește în mod explicit că numai Comisia este cea care furnizează datele obiective și prezintă propuneri adecvate Parlamentului European și Consiliului, care hotărăsc cu privire la aceste propuneri, respectivul articol nu precizează care instituție/instituții urmează să evalueze datele furnizate de Comisie pentru a constata dacă există sau nu există o deteriorare în sensul acestei dispoziții, în special în cazul în care Comisia și Consiliul susțin concluzii care se află în opoziție.
- 66 Pentru a stabili, în aceste condiții, care este instituția sau instituțiile competente în această privință, este necesar să se ia în considerare contextul în care se înscrie articolul 10 din anexa XI. Acesta figurează într-o anexă la statut care are drept obiect definirea normelor de aplicare a articolului 65 din statut.
- 67 Or, articolul 65 alineatul (1) din statut prevede că Consiliul este cel care examinează anual nivelul remunerațiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți ai Uniunii și analizează dacă este oportun, în cadrul politicii economice și sociale a Uniunii, să se efectueze o ajustare a remunerațiilor. Din modul de redactare a dispoziției menționate rezultă că aceasta conferă o putere de apreciere Consiliului în cadrul examinării anuale a nivelului remunerațiilor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 iunie 1973, Comisia/Consiliul, 81/72, Rec., p. 575, punctele 7 și 11, Hotărârea din 6 octombrie 1982, Comisia/Consiliul, 59/81, Rec., p. 3329, punctele 20-22 și 32, precum și Hotărârea din 24 noiembrie 2010, Comisia/Consiliul, citată anterior, punctul 55).
- 68 Având în vedere acest rol acordat Consiliului de articolul 65 alineatul (1) din statut, economia articolului 10 din anexa XI la statut impune interpretarea potrivit căreia constatarea existenței unei deteriorări grave și neașteptate a situației economice și sociale în sensul articolului 10 menționat, în vederea inițierii procedurii prevăzute la respectivul articol, este, în această etapă a procedurii, de competența Consiliului.
- 69 În plus, ținând seama de particularitățile procedurilor prevăzute la articolele 3 și 10 din anexa XI la statut, evidențiate la punctele 60-62 din prezenta hotărâre, finalitatea articolului 10 menționat și în special respectarea rolului pe care acest din urmă articol îl conferă Parlamentului European impun ca procedura prevăzută la articolul 10 menționat să poată fi inițiată și în cazul în care Comisia și Consiliul nu sunt de acord cu privire la existența unei deteriorări grave și neașteptate a situației economice și sociale în Uniune și, prin urmare, cu privire la necesitatea de a pune în aplicare procedura prevăzută la articolul 10 din anexa XI la statut. Într-o astfel de situație de dezacord, numai inițierea acestei din urmă proceduri permite implicarea Parlamentului European în procesul decizional.
- 70 Or, inițierea acestei proceduri nu ar fi asigurată și efectul util al articolului 10 menționat ar putea fi diminuat în cazul în care numai Comisia ar fi competentă să decidă cu privire la existența unei deteriorări grave și neașteptate a situației economice și sociale în Uniune.
- 71 În această privință, Curtea a stabilit deja că, ținând cont de modul de redactare clară a articolului 10 din anexa XI la statut, nu se poate considera că exercitarea competenței conferite Comisiei de acest articol de a prezenta propuneri adecvate constituie o simplă facultate pentru această instituție (Hotărârea din 24 noiembrie 2010, Comisia/Consiliul, citată anterior, punctul 79).

- 72 Astfel, este de competența Consiliului să evalueze datele obiective furnizate de Comisie pentru a constata dacă există sau nu există o astfel de deteriorare gravă și neașteptată care să permită să nu se recurgă la metoda „normală” de ajustare anuală a remunerațiilor și a pensiilor prevăzută la articolul 3 din anexa XI la statut și să se inițieze procedura prevăzută la articolul 10 din această anexă pentru ca Consiliul să poată hotărî împreună cu Parlamentul European cu privire la măsurile adecvate propuse de Comisie într-o astfel de situație de criză.
- 73 O astfel de interpretare nu poate de altfel, contrar celor susținute de Comisie și de Parlamentul European, să afecteze nici principiul echilibrului instituțional, nici repartizarea competențelor în materie între instituțiile Uniunii, dat fiind că respectiva constatare a Consiliului reprezintă numai o etapă intermediară a procedurii prevăzute la articolul 10 din anexa XI la statut.
- 74 Astfel, este importat de subliniat că, atunci când Consiliul constată, pe baza datelor obiective furnizate de Comisie, că există o deteriorare gravă și neașteptată a situației economice și sociale în Uniune în sensul articolului 10 menționat, Comisia este obligată să transmită Parlamentului European și Consiliului propuneri adecvate în temeiul respectivului articol. În această situație, Comisia are totuși o marjă de apreciere proprie în ceea ce privește conținutul acestor propuneri, și anume în ceea ce privește stabilirea măsurilor pe care le consideră adecvate, ținând seama de situația economică și socială dată, precum și, după caz, de alți factori care trebuie luați în considerare, cum ar fi cei referitori la gestionarea resurselor umane și în special la necesitățile de recrutare.
- 75 În speță, Consiliul a invitat Comisia să îi furnizeze date obiective pentru a efectua evaluarea prevăzută la articolul 10 din anexa XI la statut și Comisia a furnizat Consiliului astfel de date însoțite de propria evaluare.
- 76 Or, aprecierea realizată de fiecare dintre cele două instituții a dus la concluzii contrare, fără ca Comisia să fi prezentat propuneri pe baza aprecierii Consiliului care să permită Parlamentului European și Consiliului să hotărască, în temeiul articolului 10 din anexa XI la statut, conform procedurii prevăzute la articolul 294 TFUE, cu privire la măsurile adecvate în raport cu situația economică și socială existentă în cadrul Uniunii.
- 77 În această situație, Consiliul nu era obligat să adopte propunerea de regulament prezentată în temeiul articolului 3 din anexa XI la statut, și anume în conformitate cu procedura „normală” de ajustare a remunerațiilor, dat fiind că, în această etapă a procedurii, Consiliul este cel care poate să constate existența unei deteriorări grave și neașteptate în sensul articolului 10 din această anexă care să permită inițierea procedurii prevăzute la acest articol.
- 78 În consecință, prin adoptarea deciziei atacate, Consiliul nu a săvârșit un abuz de putere și nu a încălcat nici articolul 65 din statut, nici articolele 3 și 10 din anexa XI la acesta.
- 79 În ceea ce privește argumentul invocat în subsidiar de Comisie potrivit căruia Consiliul a încălcat condițiile de aplicare a clauzei de exceptare prevăzute la articolul 10 din anexa XI la statut, acestea nefiind întrunite în 2011, trebuie amintit că, prin intermediul acestui argument, Comisia afirmă că beneficiază de o largă putere de apreciere în domeniile în care este necesară evaluarea unei situații economice și/sau sociale complexe și că motivele care figurează în decizia atacată nu pot pune sub semnul întrebării concluzia la care a ajuns Comisia în raportul din 13 iulie 2011 și informațiile suplimentare.
- 80 Or, ținând seama de concluzia care figurează la punctul 77 din prezenta hotărâre, potrivit căreia, în această etapă a procedurii, Consiliul este cel care poate să constate existența unei deteriorări în sensul articolului 10 din anexa XI la statut care să permită inițierea procedurii prevăzute la acest articol, Comisia nu poate invoca faptul că beneficiază de o putere de apreciere referitoare la această constatare care trebuie efectuată de Consiliu.

- 81 Rezultă că argumentul subsidiar al Comisiei este inoperant.
- 82 Având în vedere considerațiile care precedă, primul motiv urmează să fie respins.

Cu privire la al doilea motiv, referitor la refuzul de a ajusta coeficienții corectori aferenți remunerațiilor și pensiilor în funcție de locurile de repartizare sau de reședință

Argumentele părților

- 83 Prin intermediul acestui motiv, Comisia susține că Consiliul a încălcat articolul 64 din statut și articolele 1 și 3 din anexa XI la statut prin faptul că a refuzat să adopte propunerea de regulament în măsura în care aceasta privea ajustarea coeficienților corectori aplicabili remunerațiilor și pensiilor. Aceste articole 1 și 3 ar fi obligatorii pentru Consiliu în ceea ce privește coeficienții în aceeași măsură în care sunt obligatorii în ceea ce privește ajustarea salarială. În această privință, Comisia face trimitere la argumentele pe care le-a prezentat în primul motiv, adăugând că, potrivit modului de redactare și economiei articolelor 3 și 8 din anexa XI la statut, ajustarea coeficienților corectori trebuie să aibă loc înainte de încheierea fiecărui an, la fel ca ajustarea nivelului general al remunerațiilor și al pensiilor.
- 84 Consiliul ar fi încălcat și principiul egalității de tratament întrucât ajustarea coeficienților corectori urmărește să mențină un tratament substanțial egal între funcționari indiferent de locul lor de repartizare în cadrul Uniunii. Această paritate economică între Bruxelles și celelalte locuri de repartizare ar trebui să fie asigurată independent de ajustarea nivelului general al remunerațiilor și al pensiilor.
- 85 În sfârșit, Consiliul ar fi încălcat articolul 296 alineatul (2) TFUE prin faptul că a omis să își motiveze decizia în ceea ce privește coeficienții corectori. Decizia atacată nici măcar nu ar menționa articolul 64 din statut. Or, aprecierea propunerii de regulament în ceea ce privește coeficienții corectori ar fi separabilă de cea referitoare la ajustarea remunerațiilor. Astfel, acești coeficienți ar urmări să asigure aplicarea principiului egalității de tratament indiferent de nivelul general al remunerațiilor și nu ar fi, așadar, legați de evoluția generală economică și socială în Uniune. Prin urmare, articolul 10 din anexa XI la statut nu ar fi putut justifica refuzul de a adopta coeficienții corectori propuși de Comisie.
- 86 Potrivit Consiliului, al doilea motiv se bazează, la fel ca primul motiv, pe ipoteza greșită că Consiliul ar fi respins definitiv propunerea de regulament. În plus, spre deosebire de articolul 65 din statut, nici articolul 64 din acesta, nici o altă dispoziție din anexa XI la statut nu ar prevedea că Consiliul are obligația să adopte o decizie cu privire la ajustarea coeficienților corectori înainte de sfârșitul anului, chiar dacă acești coeficienți sunt, din motive practice, ajustați în mod regulat în același timp cu nivelul remunerațiilor. În special, articolul 3 din anexa XI la statut nu s-ar referi la articolul 64 menționat.
- 87 În ceea ce privește pretinsa încălcare a principiului egalității de tratament, Consiliul consideră că diferențele care există între coeficienții corectori aplicabili începând cu 1 iulie 2010 și cei propuși de Comisie în noiembrie 2011 se mențin în general în cadrul unor limite care asigură o echivalență semnificativă și rațională de tratament în sensul jurisprudenței. Astfel, spre deosebire de ajustarea nivelului general al remunerațiilor, anexa XI la statut nu ar prevedea o metodă matematică obligatorie care să permită să se stabilească în ce constă o astfel de echivalență.
- 88 În ceea ce privește pretinsa nemotivare a deciziei atacate, Consiliul reiterează argumentul potrivit căruia aceasta nu este un „act juridic” în sensul articolului 296 TFUE și, prin urmare, nu era supusă obligației de motivare prevăzute la acest articol. În orice caz, obiectul principal al deciziei atacate era ajustarea anuală a nivelului remunerațiilor și al pensiilor și aplicarea clauzei de exceptare în cazul acesteia. Întrucât ajustarea coeficienților corectori nu constituia decât un aspect accesoriu, în special ca urmare a impactului său bugetar, ea nu trebuia să facă obiectul unei motivări specifice, ținând seama de jurisprudența referitoare la articolul 296 TFUE.

89 Potrivit Regatului Unit, problema caracterului adecvat al oricărei ajustări a coeficienților corectori depinde direct de o eventuală decizie referitoare la ajustarea anuală a nivelului remunerațiilor și al pensiilor. În lipsa unei astfel de decizii, Consiliul nu era obligat să indice în mod distinct motivele deciziei sale de a nu adopta propunerea de regulament în ceea ce privea coeficienții corectori.

Aprecierea Curții

90 Pentru a stabili dacă al doilea motiv este întemeiat, este necesar să se examineze dacă clauza de exceptare prevăzută la articolul 10 din anexa XI la statut este aplicabilă numai în ceea ce privește ajustarea anuală a nivelului general al remunerațiilor sau privește și ajustarea anuală a coeficienților corectori.

91 În acest scop, pe de o parte, trebuie avut în vedere textul articolului 10 menționat, care este formulat în termeni generali, fără a se referi în mod expres la anumite dispoziții specifice din anexa XI la statut, la ajustarea nivelului general al remunerațiilor sau la coeficienții corectori.

92 Pe de altă parte, este important să se țină seama de economia anexei XI la statut.

93 În această privință, trebuie amintit că articolul 10 din această anexă figurează într-un capitol autonom al acesteia, care urmează după capitolele care cuprind norme referitoare la ajustarea anuală și intermediară a remunerațiilor, precum și la instituirea și la suprimarea coeficienților corectori.

94 În plus, atunci când stabilește normele de aplicare a articolelor 64 și 65 din statut, anexa XI la acesta nu realizează o distincție clară între normele care privesc, pe de o parte, coeficienții corectori și, pe de altă parte, ajustarea nivelului general al remunerațiilor, adică modificarea grilei salariilor de bază. În schimb, normele de aplicare a articolului 64 din statut figurează în capitolul 4 din această anexă și privesc instituirea și suprimarea coeficienților corectori, în timp ce normele de aplicare a articolului 65 alineatul (1) din statut figurează în primul capitol din respectiva anexă și se referă la revizuirea anuală a nivelului remunerațiilor și al pensiilor. Or, potrivit articolului 3 din anexa menționată, această din urmă revizuire nu include numai ajustarea nivelului general al remunerațiilor și al pensiilor, adică a grilei salariilor de bază, ci și ajustarea coeficienților corectori aplicabili, astfel cum reiese din cuprinsul alineatului (5) al articolului 3 menționat.

95 Rezultă că clauza de exceptare prevăzută la articolul 10 din anexa XI la statut privește ajustarea anuală a remunerațiilor și a pensiilor în ansamblul său, inclusiv cea a coeficienților corectori aplicabili.

96 Având în vedere cele de mai sus și modul în care Curtea a apreciat primul motiv invocat de Comisie, Consiliul nu a încălcat articolul 64 din statut și nici articolele 1 și 3 din anexa XI la acesta atunci când a decis să nu adopte propunerea de regulament prezentată în temeiul articolului 3, inclusiv în ceea ce privește faptul că propunerea respectivă se referea la ajustarea coeficienților corectori.

97 Consiliul nu a încălcat nici principiul egalității de tratament. Astfel, prin refuzul său de a adopta propunerea de regulament, Consiliul a urmărit obiectivul de a pune în aplicare procedura prevăzută la articolul 10 din anexa XI la statut. Acest articol 10 instituie o procedură specifică în cazul unei deteriorări grave și neașteptate a situației economice și sociale în Uniune, fără a prevedea rezultatul pe fond al respectivei proceduri. În aceste condiții, este întru totul posibil și chiar necesar ca principiul egalității de tratament să fie luat în considerare în cadrul deciziei referitoare la conținutul măsurilor care trebuie adoptate, fără ca acest principiu să reprezinte un obstacol în calea aplicării procedurii menționate.

98 În ceea ce privește încălcarea articolului 296 alineatul (2) TFUE invocată de Comisie, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, chiar dacă motivarea impusă de această dispoziție trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul autorității comunitare care a emis actul în cauză,

astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurii luate, iar Curții să își exercite controlul, nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de drept sau de fapt pertinente (a se vedea printre altele Hotărârea din 29 februarie 1996, Comisia/Consiliul, C-122/94, Rec., p. I-881, punctul 29, Hotărârea din 12 iulie 2005, Alliance for Natural Health și alții, C-154/04 și C-155/04, Rec., p. I-6451, punctul 133, precum și Hotărârea din 12 decembrie 2006, Germania/Parlamentul European și Consiliul, C-380/03, Rec., p. I-11573, punctul 107).

- 99 Pe de altă parte, respectarea obligației de motivare trebuie să fie apreciată nu numai prin prisma modului de redactare a actului, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă (a se vedea printre altele Hotărârea din 29 februarie 1996, Comisia/Consiliul, citată anterior, punctul 29, și Hotărârile citate anterior Alliance for Natural Health și alții, punctul 134, precum și Germania/Parlamentul European și Consiliul, punctul 108). În special, un act este suficient motivat atunci când intervine într-un context cunoscut de instituția în cauză, care îi permite acesteia să înțeleagă semnificația măsurii luate (a se vedea în acest sens, printre altele, Hotărârea din 29 octombrie 1981, Arning/Comisia, 125/80, Rec., p. 2539, punctul 13, Hotărârea din 22 iunie 2004, Portugalia/Comisia, C-42/01, Rec., p. I-6079, punctele 69 și 70, precum și Hotărârea din 15 noiembrie 2012, Consiliul/Bamba, C-417/11 P, punctul 54).
- 100 În speță, reiese în mod clar din considerentele deciziei atacate, în special din considerentele (8), (15) și (16), că această decizie se bazează pe motivarea că, potrivit aprecierii situației economice și sociale din Uniune realizate de Consiliu, sunt întrunite condițiile materiale pentru aplicarea articolului 10 din anexa XI la statut și că, în consecință, Comisia ar fi trebuit să prezinte o propunere în temeiul acestui articol în loc să prezinte o propunere în conformitate cu articolul 3 din anexa menționată.
- 101 În plus, luările de poziție ale Comisiei și Consiliului anterioare adoptării deciziei atacate priveau problema generală dacă, pentru anul 2011, era necesar să se aplice metoda „normală” prevăzută la articolul 3 din anexa XI la statut sau clauza de exceptare, fără a distinge între nivelul general al remunerațiilor și coeficienții corectori.
- 102 Pe de altă parte, a doua referire din preambulul deciziei atacate face trimitere la anexa XI la statut în ansamblul său.
- 103 În aceste condiții, motivarea deciziei atacate privește propunerea de regulament în întregime și, prin urmare, se referă atât la ajustarea nivelului general al remunerațiilor și al pensiilor, cât și la cea a coeficienților corectori.
- 104 Rezultă că Consiliul nu a încălcat articolul 296 alineatul (2) TFUE atunci când, în cadrul deciziei atacate, nu a explicat în mod distinct care sunt motivele pentru care a refuzat să ajusteze coeficienții corectori astfel cum propunea Comisia.
- 105 Rezultă din cele de mai sus că al doilea motiv invocat de Comisie, întemeiat pe încălcarea articolului 64 din statut, a articolelor 1 și 3 din anexa XI la statut, a principiului egalității de tratament, precum și a obligației de motivare, trebuie să fie respins ca nefondat.
- 106 Întrucât niciunul dintre motivele invocate de Comisie în susținerea acțiunii sale nu poate fi admis, acțiunea trebuie să fie respinsă în întregime.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 107 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Consiliul a solicitat obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, iar aceasta a căzut în pretenții, se impune

obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată. Potrivit articolului 140 alineatul (1) din regulamentul menționat, statele membre și instituțiile care au intervenit în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Marea Cameră) declară și hotărăște:

- 1) Respinge acțiunea.**
- 2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.**
- 3) Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Regatul Spaniei, Regatul Țărilor de Jos, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, precum și Parlamentul European suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Semnături